

תיק הגנה מלא

תקיפה במהלך ויכוח על חניה

01	חוות דעת אסטרטגית
02	תיק ראיות
03	כתב הגנה
04	שאלות לחקירה נגדית
05	סיעונים לעונש

9 באוקטובר 2026

מסמך לדוגמה — כל השמות והפרטים בתרחיש בדויים

חלק 01

חוות דעת אסטרטגית

התמונה האסטרטגית המלאה: טבלת ראיות, טיעונים מפותחים, היעד הריאלי
ופסיקה תומכת.

מידע חשוב על הניתוח המשפטי

ניתוח משפטי מבוסס בינה מלאכותית. אינו מחליף ייעוץ משפטי פרטני ואינו מבטיח תוצאה.

מסמך לדוגמה — כל השמות והפרטים בתרחיש בדויים

מטעם ההגנה · פלילי

חוות דעת אסטרטגית — ישראל ישראלי

עבירות אלימות פרופיל מהמאגר

תוצר עבודה
פנימי — לא להגשה לבית המשפט

סיכום עובדתי על פי כתב האישום ותיאור הלקוח

לפי החומר המתואר, ביום 12.5.2026 בשעה 18:20 התרחש עימות בחניון בניין מגורים בתל אביב סביב חסימת מקום חניה. לפי גרסת המתלונן, לאחר שביקש מהנאשם להזיז את הרכב, הנאשם התקרב אליו והכה אותו פעם אחת באגרוף בפניו, והוא נפל לאחור ופנה לאחר מכן לבדיקה רפואית. לפי גרסת הנאשם, לא ניתן אגרוף; המתלונן התקרב אליו, אחז בצווארון חולצתו, והוא הדף אותו בכפות ידיו בחזונו כדי להשתחרר, ואז ראה את המתלונן מועד לאחור סמוך לשפת מדרכה. עדת ראייה שעמדה בכניסה לבניין מסרה ששמעה ויכוח וראתה את השניים עומדים קרוב, אך שדה הראייה שלה היה חסום חלקית בידי רכב, והיא אינה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה. לפי תיאור הסרטון, נראים ויכוח וקרבה פיזית, רגע המגע מוסתר מאחורי עמוד, ולאחר מכן נראה המתלונן נופל. לפי תיאור המסמך הרפואי מאותו ערב, תועדו שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר.

עובדות מוסכמות

- האירוע התרחש ביום 12.5.2026 בסביבות 18:20 בחניון בניין מגורים בתל אביב.
- בין הנאשם למתלונן התפתח ויכוח על חניה.
- היה מגע פיזי כלשהו בין הצדדים.
- המתלונן נפל לאחר שלב העימות הפיזי.
- הנאשם נחקר באזהרה ומסר בחקירה גרסה של הדיפה לשם השתחררות.
- אין לנאשם עבר פלילי.
- לא נטען לשימוש בנשק או בחפץ תקיפה, ולא נטען לשבר.

עובדות שבמחלוקת

- האם הנאשם נתן למתלונן אגרוף בפניו.
- האם המתלונן אחז בצווארון חולצת הנאשם לפני המגע.
- האם המגע היה אגרוף, דחיפה בכפות ידיים, או תוצאה של אובדן שיווי משקל/מעידה.
- מה גרם לנפילת המתלונן ולממצאים הגופניים.
- האם הכוח שהופעל, אם הופעל, היה לשם תקיפה או לשם השתחררות מיידית מאחיזה.
- האם הממצאים המתוארים עולים כדי חבלה של ממש בנסיבות העניין.

יעד אסטרטגי מומלץ

לנהל מאבק לזיכוי מחמת הספק, תוך שמירת ערוץ גיבוי לעסקת טיעון מצמצמת רק אם יתברר בהמשך שקיימות ראיות מקוריות חזקות בהרבה מאלה שתוארו.

על בסיס הנתונים שנמסרו, היעד הריאלי והנכון כעת הוא מאבק לזיכוי. הנימוק אינו 'טכני' אלא מהותי: המחלוקת המרכזית — אגרוף מול הדיפה/מעד — אינה מוכרעת בראיה חיצונית; העדה אינה מאשרת אגרוף; הסרטון מחמיץ את רגע המגע; והחומר הרפואי, כפי שהוצג, חלש הן לשאלת מנגנון הפגיעה והן לשאלת החבלה של ממש. בדוח צוין כי כאשר מדובר בתיקי אלימות חמורים יותר ובהוכחה טובה יותר, הענישה עלולה לכלול מאסר בפועל לתקופות לא קצרות; אך בד בבד צוין כי בעימות שכנים

עם ספק ראייתי ממשי התוצאה עשויה להיות זיכוי. התיק הנוכחי קרוב יותר לקבוצת הספק הראייתי מאשר לקבוצת האלימות המוכחת היטב. עם זאת, יש להישאר מפוכחים: הנאשם הודה במגע פיזי של דחיפה, ולכן אם במהלך גילוי החומר יופיעו קובץ וידאו מקורי, תיעוד רפואי אותנטי חזק, או פריטי זירה משלימים שאינם בידינו כעת, הסיכון הראייתי יעלה. לכן נכון לנהל את התיק מקדמית ואגרסיבית סביב גילוי חומרים, מחדלי חקירה ופירוק המנגנון הנטען; ורק אם יתברר שהתביעה מחזיקה ראיות מקוריות משמעותיות יותר, לשקול חלופה של עסקת טיעון מצמצמת. כל התייחסות לענישה היא חלופית בלבד, שכן הנאשם כופר באשמה.

מומלץ

מאבק לזיכוי — קו ההגנה עקבי, המחלוקת העיקרית לא מוכרעת בראיות חוץ, והחולשות ביסודות המעשה, הקשר הסיבתי והחבלה של ממש מצדיקות ניהול הוכחות.

בר-מימוש

עסקת טיעון — רלוונטית רק אם יתגלו ראיות מקוריות חזקות יותר או אם התביעה תסכים לתיקון מהותי של העובדות/העבירה באופן שמנטרל את רכיב האגרופ והחבלה של ממש. כל הודאה אפשרית תישקל רק אם החלופה הראייתית תחמיר.

פחות סביר

הסדר מותנה — כבר הוגש כתב אישום, ומדובר בעבירת אלימות עם טענה לחבלה; לכן המסלול הזה פחות מתאים דינונית ומהותית על בסיס הנתונים שבידינו.

חלופה

אי-הרשעה (ס'71א) — חלופה לעת מצוא בלבד, אם תהיה הרשעה בעבירה קלה יותר או הסדר שמוביל להרשעה שניתן לטעון להימנע ממנה. היעדר עבר פלילי מסייע, אך בשלב זה אין זו עמדתנו הראשית מאחר שהנאשם כופר.

חלופה

טיעון לעונש מקל — חלופי בלבד אם תהיה הרשעה. היעדר עבר פלילי, אירוע יחיד, היעדר נשק, היעדר שבר ועוצמה נמוכה יחסית לעבירות אלימות חמורות יותר — כולם שיקולים מקלים שעשויים להרחיק ממאסר בפועל משמעותי.

התמונה המאקרו

התיק צריך להיות מנוהל כתיק של ספק סביר ממוקד: ליבת האישום היא הטענה לאגרופ, אך הראיה הישירה לכך היא בעיקר הודעת המתלונן; עדת הראייה אינה מאשרת אגרופ, הסרטון אינו מתעד את רגע המגע, והתיאור הרפואי כפי שהוצג אינו מוכיח מנגנון פגיעה ואף לא קשר סיבתי. האסטרטגיה המרכזית היא כפולה ולא סותרת: ראשית, כפירה מלאה בכך שניתן אגרופ והעמדת חלופה עובדתית עקבית שנמסרה כבר בחקירה — הדיפה בכפות ידיים כדי להשתחרר מאחיזה בצווארון; שנית, גם אם ייקבע שהיה מגע מכון מצד הנאשם, למקם אותו כהדיפה מיידית ומידתית לשם השתחררות, תוך תקיפת הוכחת היסוד העובדתי המדויק, היסוד הנפשי, החבלה של ממש והקשר הסיבתי. במקביל יש לבנות טענת משקל נגד מחדלי חקירה: היעדר וידאו מקורי, היעדר מדידות זירה, היעדר תיעוד החולצה והחבלות, והיעדר נתונים שיכלו להכריע בין אגרופ, דחיפה ומעד.

אסטרטגיה לסוג התיק

וקטורי תקיפה

- הגנה עצמית / קנטור / צורך
- מנגנון החבלה — מכון מול נפילה/היתקלות
- יסוד נפשי וכוונה
- סתירות בעדויות וזיהוי

להימנע מ-

- אל תעלה טענות לגבי חבלה/נסיבה שאינה נטענת בכתב האישום

טיעונים מפותחים – המהלכים המשפטיים

לא הוכח המנגנון הנטען בכתב האישום: בין אגרוף לבין הדיפה/נפילה פעור ספק ראייתי

ממשי הוכחת היסוד העובדתי מעבר לספק סביר; משקל ראיתי של עדות יחידה לעומת ראיות חוץ חלקיות

המאשימה אינה מסתפקת בהוכחת 'מגע' כללי, אלא מייחסת מנגנון מסוים: אגרוף בפניו של המתלונן. כאן בדיוק התיק נחלש. הראיה הישירה לאגרוף היא הודעת המתלונן בלבד. הראיות החיצוניות אינן ממלאות את החסר: העדה החיצונית אינה מתארת מגע ברור, שדה הראייה שלה היה חסום, והסרטון מחמיץ את רגע ההכרעה מאחורי עמוד. לכן אין לפנינו שרשרת ראיתית שמתכנסת לתמונה אחת, אלא קבוצה של אינדיקציות המתיישבות עם כמה תרחישים עובדתיים סבירים. גרסת הנאשם – שנמסרה כבר בחקירה – אינה גרסה מתפתחת או 'מאוחרת', אלא חלופה מיידית וקוהרנטית: אחיזה בצווארון, הדיפה בכפות ידיים לשם השתחררות, ואז מעידה לאחר סמוך לשפת מדרכה. כאשר הראיה האובייקטיבית העיקרית אינה רואה את רגע המגע, והעדה הנוספת אינה יכולה להכריע אם היה אגרוף או דחיפה, בית המשפט אינו רשאי להשלים את החסר באמצעות השערה. המסקנה המתבקשת היא שאין הוכחה מעבר לספק סביר למנגנון האלים הנטען בכתב האישום.

גורמים מתכנסים:

- המתלונן הוא העד היחיד לאגרוף עצמו.
- עדת הראייה ראתה ויכוח וקרבה בלבד ואינה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה.
- רגע המגע בסרטון מוסתר מאחורי עמוד.
- גרסת הנאשם בדבר הדיפה לשם השתחררות נמסרה כבר בחקירה הראשונה ולכן נהנית מעקביות.
- אי-הוודאות הראיתית נוגעת לליבת האישום, לא לפרט שולי.

עוגני חוק: סעיפים 378 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עקרון ההוכחה מעבר לספק סביר במשפט הפלילי

גם אם ייקבע שהיה מגע מכון מצד הנאשם, הוא משתלב בהדיפה מיידית לשם השתחררות

מאחיזה ולא בתקיפה פלילית יזומה סייג ההגנה העצמית/השתחררות מאחיזה; היעדר מחשבה פלילית לתקיפה יזומה

ההגנה אינה נדרשת לבחור בין כפירה מוחלטת לבין חלופה משפטית. הקו המרכזי הוא שלא היה אגרוף; אך גם אם בית המשפט יקבע שהיה מגע מכון מצד הנאשם, עליו לבחון את אופיו המשפטי של המגע בהקשרו המלא. לפי הגרסה העקבית שמסר הנאשם, המתלונן התקרב, אחז בצווארון חולצתו, והוא הדף אותו בחזה בכפות ידיו כדי להשתחרר. זהו תיאור של תגובה מיידית, ממוקדת וקצרת טווח שנועדה ליצור מרחק, לא תיאור של התקפה יזומה או המשך רדיפה. בהיעדר ראיה אובייקטיבית הסותרת זאת, ובהיעדר עדים המאשרים שהנאשם הסתער, הניתוח צריך לנוע מן ההקשר: ויכוח צפוף בחניון, קרבה פיזית, מגע ראשון נטען מצד המתלונן, ותגובה שמוגבלת לשחרור. גם הודעת הנאשם עצמה – שהמאשימה תנסה להציג כהודאה – כוללת כבר בתוכה את ההסבר המצמצם את אי-החוקיות: 'כדי להשתחרר'. כאשר ההודאה האחת מספקת גם את הסייג, אין רשות לפצל אותה באופן מלאכותי ולקלוט מתוכה רק את חלק ה'דחפת' תוך דחיית חלק ה'כדי להשתחרר' ללא בסיס ראיתי מוצק.

גורמים מתכנסים:

- הנאשם מסר מן ההתחלה שלא רצה לפגוע ושפעל כדי להשתחרר.
- המגע שתיאר הוא דחיפה בכפות ידיים לחזה, לא אגרוף לפנים.
- אין ראיה חיצונית הסותרת שהמתלונן התקרב ואחז בצווארון.
- הסרטון והעדה תומכים בכך שהצדדים עמדו קרוב והיו בעימות לפני הנפילה.
- היעדר בדיקת החולצה או תיעוד שלה מונע מהתביעה להפריך באופן פוזיטיבי את טענת האחיזה.

עוגני חוק: סייג ההגנה העצמית בחוק העונשין · סעיפים 378 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

המאשימה אינה מוכיחה חבלה של ממש וקשר סיבתי בין המעשה הנטען לבין הממצאים

הוכחת יסוד התוצאה והקשר הסיבתי בפלילים

בעבירה לפי סעיף 380 אין די להראות שהיה ויכוח, שהיה מגע, ואף לא שהיה סימן גופני כלשהו; יש להוכיח שהתקיפה היא שגרמה לחבלה של ממש. בחומר שלפנינו, שני השלבים הללו נותרו חלשים. ראשית, הממצאים המתוארים — שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר — מוצגים באמצעות תיאור משני ולא באמצעות מסמך רפואי אותנטי, תצלומים או חוות דעת. שנית, גם אם נניח לטובת התביעה שהממצאים קיימים, אין בחומר קביעה רפואית או עובדתית שמקשרת אותם לאגרוף דווקא. להפך: התרחיש המתואר מתיישב גם עם נפילה לאחור, עם פגיעה בשפת מדרכה, או עם שילוב ביניהם. המתלונן עצמו אינו זוכר אם רגלו פגעה במדרכה, והסרטון אינו מראה מה התרחש בשבריר השנייה המכריע. לכן לא רק שמנגנון הפגיעה לא הוכח; גם ייחוס 'מלוא התוצאה' למעשה הפלילי הנטען אינו מוכח. מצב כזה אינו מאפשר הרשעה בעבירה התוצאתית הספציפית, משום שהקשר הסיבתי אינו נבנה על ודאות אלא על הנחה.

גורמים מתכנסים:

- אין בחומר שלפנינו מסמך רפואי מקור או תצלומי חבלה.
- הממצאים השטחיים מתיישבים עם כמה מנגנוני פגיעה.
- המתלונן אינו שולל מעידה או פגיעה בשפת מדרכה.
- הסרטון אינו מתעד את רגע המגע או את אופן הנפילה לפרטיה.
- גם אם היה מגע, לא הוכח שהוא זה שגרם דווקא לחבלה של ממש.

עוגני חוק: סעיפים 378 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

מחדלי החקירה אינם רק הערת שוליים; הם נוגעים בדיוק לשאלות שיכלו להכריע את התיק

משקל ראיתי נוכח מחדלי חקירה; הגינות ההליך ופגיעה ביכולת ההתגוננות

לא כל מחדל חקירה מוליד הגנה, אך כאשר החוסרים נוגעים לליבת המחלוקת — הם משנים את מאזן ההוכחה. כאן החוסרים אינם טכניים: אין קובץ וידאו מקורי לבחינת שלמות, זווית ושרשרת שמירה; אין מדידות זירה או מיקום מדויק של העמוד, המצלמה ושפת המדרכה; אין תיעוד של חולצת הנאשם לבחינת טענת האחיזה בצווארון; ואין תצלומי חבלה מזמן אמת. כל אחד מן הפריטים האלה יכול היה לשרת לא רק את התביעה אלא את בירור האמת: האם הייתה הסתערות, האם הייתה אחיזה, עד כמה הייתה פתאומית ההדיפה, האם מעידה על שפת מדרכה היא אפשרות פיזית סבירה, והאם הממצאים מתיישבים יותר עם חבלה ממכה או מנפילה. כשהתביעה אינה מביאה את הראיות המיטביות שביכולתה להביא, אין היא יכולה לדרוש שבית המשפט ימלא את החלל בהשערות נגד הנאשם. המחדלים אינם יוצרים חפות אוטומטית, אך הם מעמיקים את הספק הסביר בדיוק במקום שבו הנטל רובץ על המאשימה.

גורמים מתכנסים:

- היעדר הווידאו המקורי פוגע ביכולת לבדוק מה באמת נראה ומה לא נראה.

- היעדר מדידות הזירה ומיקום העמוד/שפת המדרכה מונע שחזור פיזי של האפשרות למעד.
- היעדר תיעוד החולצה מחליש את היכולת להפריך את טענת האחיזה בצווארון.
- היעדר תצלומי חבלה וחומר רפואי מקור פוגע בהוכחת היקף הפגיעה ומנגנונה.
- החוסרים כולם מתכנסים לנקודת המחלוקת המרכזית ולא לשוליים.

עוגני חוק: סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 · סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

טענות מקדמיות — הנתיב לסיום מוקדם

טענות שתכליתן לסיים את התיק בביטול כתב האישום עוד טרם הדין לגופו. הסיכוי מובע במילים, לא באחוזים.

פגם או עמימות בכתב האישום

סיכוי בינוני

עוגן: סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

עובדות תומכות בתיק זה:

- לפי התיאור שבפנינו, האישום מנוסח סביב 'אגרופ', אך חומר הראיות המתואר עצמו מותיר פתוחה אפשרות של דחיפה או מעידה.
- אין פירוט מספק של מנגנון גרימת החבלה ושל הקשר הסיבתי בין המעשה הנטען לבין הממצאים.
- המסגרת העובדתית, כפי שהוצגה, אינה מבהירה אם התביעה מייחסת את החבלה לאגרוף דווקא, לנפילה שלאחריו, או לשילוב ביניהם.

אם נתקבל: ביטול כתב האישום או הוראה לתיקונו כך שהתביעה תתחייב לתשתית עובדתית ברורה ומסוימת, דבר שיכול לצמצם את האישום או לחשוף חולשה מבנית מוקדם.

הגנה מן הצדק בשל מחדלי חקירה מהותיים

סיכוי נמוך

עוגן: סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי; דוקטרינת ההגנה מן הצדק

עובדות תומכות בתיק זה:

- לפי החומר המתואר, לא צורף קובץ הוויזואל המקורי.
- חסרים מיקומי מצלמה ועמוד, מדידות זירה ותיעוד שפת המדרכה.
- לא נאספו או לא תועדו תמונות החולצה לבדיקת טענת האחיזה בצווארון.
- אין תצלומי חבלה ואין תיעוד רפואי אותנטי בחומר שהוצג.
- אלה הם בדיוק פריטי המקור שיכלו להכריע בין אגרוף, דחיפה ומעד.

אם נתקבל: ביטול כתב האישום; ולמצער, אם בית המשפט לא יורה על ביטול, יצירת בסיס דינוי לסעד מתון יותר כגון עיכוב ההליך, גילוי והשלמת חומר חקירה, או ייחוס משקל מופחת לראיות התביעה.

עיגון חקיקתי

הסעיפים שאוזכרו אומתו מול מאגר החקיקה — ✓ אומת (עם לשון הסעיף כלשונה), ⚠ לא נמצא.

⚠ **סעיפים 378 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977** — לא אומת מול מאגר החוקים (יש לאמת ידנית).

⚠ **עקרון ההוכחה מעבר לספק סביר במשפט הפלילי** — לא אומת מול מאגר החוקים (יש לאמת ידנית).

⚠ **סייג ההגנה העצמית בחוק העונשין** — לא אומת מול מאגר החוקים (יש לאמת ידנית).

✓ **סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982** — חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

עיון בחומר החקירה

✓ **סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982** — חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

התשמ"ב-1982

טענות מקדמיות [תיקון התשס"ז (מס' 3)] לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן - (1) חוסר סמכות מקומית; (2) חוסר סמכות עניינית; (3) פגם או פסול בכתב האישום; (4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה; (5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום; (6) משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום; (7) חסינות; (8) התיישנות; (9) חנינה; (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

נקודות תורפה מבניות בתיק הצד שכנגד

- 1. ליבת האישום נשענת על עדות יחידה לגבי האגרוף.** הטענה המפלילה המרכזית — אגרוף בפניו של המתלונן — אינה נצפית בסרטון, אינה מאושרת בידי עדת הראייה, ואינה נתמכת בראייה רפואית הקובעת מנגנון. לכן ביחס לשאלה השנויה במחלוקת של 'אגרוף מול הדיפה/נפילה' מדובר בחולשה מבנית של עדות יחידה בלתי נתמכת. (עונן; הלכת איובי)
- 2. פער סיבתי בין המגע לבין החבלה הנטענת.** גם אם יוכח שהיה מגע פיזי, התביעה עדיין צריכה להוכיח שהחבלה נגרמה מן המעשה הפלילי הנטען ולא מנפילה, ממעד על שפת מדרכה או מגורם אחר. המתלונן אינו זוכר אם רגלו פגעה בשפת המדרכה, והמסמך המתואר אינו קובע מה גרם לממצאים.
- 3. ראייה חזותית חלקית שאינה מכריעה בין הגרסאות.** הסרטון הוא לכאורה הראייה האובייקטיבית המרכזית, אך רגע המגע מוסתר מאחורי עמוד. לכן הוא מאשר רצף זמנים של ויכוח ולאחריו נפילה, אך אינו מוכיח אגרוף, אינו שולל הדיפה, ואינו שולל מעידה.
- 4. מחדלי חקירה ביחס לראיות המיטביות.** היעדר קובץ וידאו מקורי, היעדר נתוני זירה, היעדר בדיקת החולצה, היעדר צילומי חבלה והיעדר תיעוד פיזי של שדה הראייה מחלישים את יכולת התביעה להוכיח את מנגנון האירוע ופוגעים ביכולת ההגנה לבחון את הטענות נגדה.
- 5. חולשה ביסוד 'חבלה של ממש' על בסיס החומר המתואר.** החומר המוצג מצביע על שפשוף ונפיחות ללא שבר, וללא חומר מקור אותנטי או תמונות. בנסיבות אלה, גם עצם המעבר מפגיעה שטחית ל'חבלה של ממש' אינו מובן מאליו ודורש הוכחה טובה מזו שתוארה.

טבלת ראיות – התמונה המאקרו

פריט ראיתי (הצד שכנגד)	מה מנסה להוכיח	ערך ראיתי	כיצד מנטרלים	מה פורסים
הודעת המתלונן שלפיה הנאשם נתן אגרוף בפניו עמ' 2 • "ישראל ישראלי חסם את מקום החניה. ביקשתי שיזיז את הרכב. הוא התקרב והכה אותי פעם אחת באגרוף."	מעשה תקיפה באגרוף, יוזמת המגע, ומודעות למעשה.	עדות יחידה לא נתמכת זו הראיה הישירה היחידה לאגרוף עצמו; אין ראיתי חוץ המראה את רגע המגע או מאשרת שהמגע היה דווקא אגרוף.	להראות שהמתלונן הוא העד היחיד למנגנון האגרוף, מול עדה מסויגת, סרטון חסר, וגרסה עקבית של הדיפה להשתחררות.	חקירה נגדית למתלונן; הדגשת הסתירות והחוסרים; עיגון גרסת הנאשם מהחקירה הראשונה.
הודעת המתלונן על נפילה לאחר ופנייה לבדיקה רפואית עמ' 2 • "נפלתי לאחר. לא אחזתי בחולצתו לפני המכה. איני זוכר אם רגלי פגעה בשפת המדרכה. לאחר מכן פניתי לבדיקה רפואית."	רצף זמנים סמוך בין העימות לבין נפילה ופגיעה.	חיזוק מחזק שיש המשך אירועי לאחר המגע, אך אינו מכריע מה היה טיב המגע או מה גרם בפועל לנפילה ולחבלה.	להבליט שהמתלונן עצמו אינו זוכר אם רגלו פגעה בשפת המדרכה, ולכן אינו שולל מנגנון חלופי של נפילה/מעידה.	חקירה נגדית למתלונן; שימוש בתיאור אי-הזכירה לגבי שפת המדרכה.
עדת הראייה פלונית אלמונית עמ' 4 • "ראיתי את פלוני נופל, אך איני בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה."	קיומו של ויכוח, קרבה פיזית, ונפילה לאחר מכן.	חיזוק העדה אינה מאשרת אגרוף ואינה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה; ערכה מוגבל לתיאור הרקע והנפילה.	למקד את החקירה בשדה הראייה החסום ובכך שהעדה אינה יכולה להכריע בין גרסאות המגע.	חקירה נגדית לעדה; מיפוי פיזי של מיקום העדה, הרכב והעמוד.
סרטון מצלמת החניון עמ' 4 • "השניים נראים מתווכחים; רגע המגע מוסתר מאחורי עמוד; אחריו המתלונן נראה נופל."	ויכוח מוקדם, קרבה פיזית, ורצף כרונולוגי שבו לאחר רגע מוסתר המתלונן נראה נופל.	סיוע הסרטון מסייע כרקע וכרצף זמנים, אך אינו מתעד את רגע המגע ולכן אינו מאשש את טענת האגרוף.	להדגיש שהראיה החזותית המרכזית אינה מכריעה בין אגרוף, דחיפה ומעד; ובהיעדר קובץ מקורי אף משקלה נפגע.	דרישה לקובץ וידאו מקורי, לשרשרת שמירה, ולנתוני מיקום וזווית; חקירת חוקר/אחראי מצלמות. מותנה: אם התביעה תציג קובץ וידאו מקורי או גרסה משופרת של הסרטון.
תיאור הממצאים הרפואיים: שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר עמ' 5 • "שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר."	קיומה של פגיעה גופנית לאחר האירוע.	חיזוק כפי שהחומר הוצג, מדובר בתיאור משני של מסמך בדוי ולא בתיעוד רפואי אותנטי; לכל היותר חיזוק חלש לכך שהייתה פגיעה שטחית, ללא הוכחת מנגנון.	לתקוף קבילות/אותנטיות/משקל של התיאור ולחלופין להראות שגם אם הממצאים קיימים, הם מתיישבים עם יותר מתרחיש אחד.	דרישה למסמך רפואי מקורי, לעד רפואי, ולתצלומי חבלה; חקירה על מגבלות הסקת מנגנון פגיעה מממצאים שטחיים. מותנה: אם התביעה תגיש מסמך רפואי אותנטי או תזמן עד רפואי.

פרט ראיתי (הצד שכנגד)	מה מנסה להוכיח	ערך ראיתי	כיצד מנטרלים	מה פורסים
הודעת הנאשם באזהרה: הודאה בדחיפה בכפות ידיים כדי להשתחרר עמ' 3. "דחפתי בחזרה בכפות ידיי כדי להשתחרר."	שהנאשם הפעיל כוח פיזי מכוון על המתלונן.	ראיה עצמאית זו ראיה עצמאית למגע פיזי מכוון, אך לא לאגרופ, לא ליוזמת המגע מצד הנאשם, ולא להעדר הנגה עצמית; למעשה היא נושאת בתוכה גם את ליבת ההגנה.	להעמיד את ההודעה כמכלול אחד: דחיפה בחזה בכפות ידיים לשם השתחררות מאחיזה, ללא כוונה לפגוע, ולא כהודאה מפוצלת המנותקת מהסייג.	הגשת ההודעה המלאה; עדות הנאשם; הדגשת העקביות מול כל ההמשך. מותנה: אם התביעה תבקש לפצל את ההודעה ולהסתמך רק על רכיב ה"דחפתי".

פורמולת הטיעון

לכל שאלה בחקירה הנגדית יש תכלית: כל שאלה נגזרת מהמסקנה שאנו מבקשים שבית המשפט יסיק. אין לשאול שאלה שאינה משרתת מסקנת-יעד.

1 מסקנה מבוקשת: לא הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם נתן אגרופ בפניו של המתלונן.

שאלות / טיעונים שמובילים אליה:

1. למתלונן: אתה העד היחיד שטוען שראית אגרופ ברור לפניך, נכון?
2. למתלונן: האם תוכל להסביר כיצד אתה שולל דחיפה כשהעדה החיצונית לא בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה?
3. לעדה: נכון שלא ראית את רגע המגע עצמו באופן מלא וששדה הראייה שלך היה חסום חלקית?
4. לחוקר: נכון שהסרטון אינו מראה את רגע המגע ושלא נתפס קובץ מקורי לניתוח מלא?
5. טיעון מסכם: כשהראיה הישירה היחידה לאגרופ היא המתלונן, והראיות החיצוניות אינן רואות את האגרופ, לא ניתן לקבוע את מנגנון התקיפה הנטען בוודאות פלילית.

מעוגן ב: הודעת המתלונן שלפיה הנאשם נתן אגרופ בפניו • עדת הראייה פלונית אלמונית • סרטון מצלמת החניון • הודעת הנאשם באזהרה: הודאה בדחיפה בכפות ידיים כדי להשתחרר

2 מסקנה מבוקשת: גם אם היה מגע מצד הנאשם, הוא היה הדיפה מיידידת לשם השתחררות מאחיזה ולא תקיפה יזומה.

שאלות / טיעונים שמובילים אליה:

1. למתלונן: אתה עומד על כך שלא אחזת כלל בצווארון חולצת הנאשם?
2. לחוקר: האם תפסתם את החולצה או צילמתם אותה כדי לבדוק את טענת האחיזה?
3. לחוקר: האם נבדקה בכלל האפשרות שהמגע החל מצד המתלונן?
4. לנאשם: מסרת כבר בחקירה הראשונה שדחפת בכפות ידיים כדי להשתחרר, נכון?
5. טיעון מסכם: הודאת הנאשם אינה 'הודאה בתקיפה' במנותק מן ההסבר; היא הודאה במגע מוגבל, תגובתי ומיידי.

מעוגן ב: הודעת הנאשם באזהרה: הודאה בדחיפה בכפות ידיים כדי להשתחרר • הודעת המתלונן על נפילה לאחור ופנייה לבדיקה רפואית • סרטון מצלמת החניון

3 מסקנה מבוקשת: לא הוכח קשר סיבתי בין מעשה פלילי מסוים של הנאשם לבין החבלה הנטענת.

שאלות / טיעונים שמובילים אליה:

1. למתלונן: אם אינך זוכר אם רגלך פגעה בשפת המדרכה, כיצד אתה שולל שהנפילה היא שגרמה לחבלה?
2. לעדה: האם את יכולה לומר אם הנפילה נגרמה ממכה, מדחיפה או מאובדן שיווי משקל?
3. לעד רפואי: האם משפשוף בלחי ונפיחות בשפה בלבד ניתן לקבוע אם מקורם באגרוף, בנפילה או בפגיעה במדרכה?
4. לחוקר: האם בוצעו מדידות זירה או תיעוד של שפת המדרכה?
5. טיעון מסכם: רצף זמנים אינו שקול להוכחת מנגנון סיבתי, במיוחד כשהנפילה עצמה עשויה להיות מקור הפגיעה.

מעוגן ב: הודעת המתלונן על נפילה לאחור ופנייה לבדיקה רפואית · עדת הראייה פלונית אלמונית · תיאור הממצאים הרפואיים: שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר · סרטון מצלמת החניון

4 מסקנה מבוקשת: לא הוכחה 'חבלה של ממש' ברמת הוודאות הנדרשת על בסיס החומר המתואר.

שאלות / טיעונים שמובילים אליה:

1. לעד רפואי: האם יש מסמך רפואי מקור, תצלומי חבלה או ממצאים נוספים מעבר לתיאור של שפשוף ונפיחות?
2. לעד רפואי: האם היעדר שבר או ממצא חד-משמעי מגביל את היכולת לקבוע חומרת חבלה ומנגנון?
3. לחוקר: האם צולמו החבלות בזמן אמת, ואם לא, מדוע?
4. טיעון מסכם: ללא חומר מקור רפואי וללא צילומים, התביעה אינה מניחה תשתית מוצקה למעבר מפגיעה שטחית ל'חבלה של ממש'.

מעוגן ב: תיאור הממצאים הרפואיים: שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר · הודעת המתלונן על נפילה לאחור ופנייה לבדיקה רפואית

5 מסקנה מבוקשת: מחדלי החקירה מחייבים משקל מופחת לראיות התביעה והטיית הספק לטובת הנאשם.

שאלות / טיעונים שמובילים אליה:

1. לחוקר: האם נתפס קובץ הווידאו המקורי או רק העתק/תיאור?
2. לחוקר: מדוע לא נאספו מיקומי מצלמה, עמוד, שפת מדרכה ומדידות זירה?
3. לחוקר: מדוע לא צולמה חולצת הנאשם ולא נבדקה טענת האחיזה בצווארון?
4. לחוקר: מדוע אין תצלומי חבלה מזמן אמת?
5. טיעון מסכם: החוסרים כאן אינם מקריים; הם כולם נוגעים לראיות שהיו עשויות להכריע בין שתי גרסאות סבירות.

מעוגן ב: סרטון מצלמת החניון · עדת הראייה פלונית אלמונית · הודעת הנאשם באזהרה: הודאה בדחיפה בכפות ידיים כדי להשתחרר · תיאור הממצאים הרפואיים: שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר

נגדים מותנים

צעדים שמופעלים אך ורק אם הצד שכנגד משחק קלף מסוים — שמורים עד לרגע הנכון.

אם הצד שכנגד...	אזי נפרוס
אם התביעה תציג קובץ וידאו מקורי או תבקש להסתמך על 'שיפור' של הסרטון.	לדרוש גילוי מלא של הקובץ המקורי, שרשרת שמירה, פרטי מצלמה, זוויות, זמן מערכת וכל עיבוד שבוצע; לשקול מומחה וידאו/זירה; ולהדגיש שגם ראייה משופרת שאינה מראה את רגע המגע אינה הופכת את ההשערה על אגרוף להוכחה.
אם התביעה תגיש מסמך רפואי אותנטי או תזמן רופא/ה.	למקד את החקירה בשאלה אם הממצאים מאפשרים קביעה של מנגנון פגיעה, אם נרשם מנגנון על בסיס תלונת המטופל בלבד, ואם הממצאים מתיישבים גם עם נפילה או פגיעה במדרכה.
אם התביעה תטען שהודאת הנאשם בדחיפה מספיקה לבדה להרשעה.	להשיב שההודעה נקראת כמכלול: דחיפה בחזה בכפות ידיים לשם השתחררות מאחיזה; לכן אין בה הודאה באגרוף, ביוזמה לתקיפה, או בשלילת סייג של הגנה עצמית/השתחררות מיידית.
אם המתלונן יכחיש באופן מוחלט אחיזה בצווארון וינסה להציג גרסה נחרצת יותר מזו המשתקפת בחומר.	לעמתו עם גרסת הנאשם העקבית מן החקירה הראשונה, עם היעדר כל בדיקה של החולצה, ועם האינטרס שלו לשלול את יוזמת המגע מצדו; לבקש לזקוף לחובת התביעה את אי-איסוף הראייה הפיזית הזמינה.

ניתוח הערך הראייתי

אם ממפים את התיק לפי דוקטרינת התוספת הראייתית, מתקבלת תמונה נוחה יחסית להגנה. טענת האגרוף — לב האישום — נשענת בעיקר על הודעת המתלונן, ולכן ביחס למנגנון הפגיעה הנטען מדובר בעדות יחידה לא נתמכת במלואה (uncorroborated_single). העדה החיצונית אינה מספקת ראייה עצמאית ולא אפילו סיוע ממשי לאגרוף; היא לכל היותר חיזוק חלש/תמיכה לכך שהיה ויכוח, הייתה קרבה פיזית, ואחר כך נפילה. הסרטון מסווג כ-corroboration רק לרקע ולרצף הכרונולוגי, לא לעצם טיב המגע, משום שרגע המגע מוסתר מאחורי עמוד. תיאור הפגיעה הרפואית, כפי שהוצג בחומר שלפנינו, אינו מסמך מקור ואינו קושר בין ממצא לבין מנגנון; לכן ערכו אינו עצמאי במצבו הנוכחי אלא לכל היותר support חלש לעצם קיום פגיעה שטחית. מנגד, הודעת הנאשם היא ראייה עצמאית למגע פיזי, אך היא עצמאית גם לעניין קו ההגנה: הדיפה לשם השתחררות, לא אגרוף, לא תקיפה יזומה, ולא כוונה לפגוע. מכאן נובע שהמאשימה עשויה להוכיח בקלות יחסית שהיה עימות פיזי כלשהו, אך מתקשה יותר בהוכחת מה שהיא חייבת להוכיח בכתב האישום הספציפי: אגרוף, חבלה של ממש, וקשר סיבתי בין אותו אגרוף דווקא לבין הפגיעה הנטענת. פערי הראיות מתרכזים בדיוק בנקודות שמייצרות ספק סביר: אין תיעוד חזותי לרגע המגע; אין עד ראייה ניטרלי המאשר אגרוף; אין חומר מקור רפואי מכריע; אין נתוני זירה שיכולים לבחון את חלופת המעד; והמתלונן עצמו מותיר פתח סיבתי באי-זכירה לגבי שפת המדרכה. אם התיק בפועל נשען על אותם רכיבים בלבד, זוהי חולשה מבנית: לא רק שמדובר בעדות מתלונן שאינה מקבלת תוספת ראייתית ממשית לשאלה השנויה במחלוקת, אלא שגם הראיות החיצוניות מתיישבות באופן סביר עם גרסת ההגנה.

נטל ההוכחה מעבר לספק סביר; קבילות ומשקל; תיעוד אובייקטיבי (רפואי/מצלמות).

מומחים מומלצים

- **רופא משפטי — מנגנון חבלה.** מומלץ לסוג תיק זה (עבירות אלימות) לפי פרופיל האסטרטגיה.

- מומחה לשחזור אירוע. מומלץ לסוג תיק זה (עבירות אלימות) לפי פרופיל האסטרטגיה.

תוצר עבודה
פניחי – לא להגשה לבית המשפט

חלק 02

תיק ראיות

מה לאסוף ולבסס: נספחים, עדים ופעולות לחיזוק קו ההגנה.

מידע חשוב על הניתוח המשפטי

ניתוח משפטי מבוסס בינה מלאכותית. אינו מחליף ייעוץ משפטי פרטני ואינו מבטיח תוצאה.

מסמך הכנה • פנימי • לא להגשה לבית המשפט

תיק ראיות

מדינת ישראל נ' ישראל ישראלי • ת"פ _____

פעולות לאיסוף וחיזוק הראיות

צעדים יזומים שמומלץ לנקוט כדי לבסס ולחזק את קו ההגנה:

- לעתור לעיון ולהעתקה של קובץ הווידאו המקורי, לרבות מטא-דאטה, וכן לקבלת מלוא שרשרת השמירה של הסרטון.** זהו מוקד הראיה האובייקטיבית המרכזי. גם אם רגע המגע מוסתר, לקובץ המקורי עשוי להיות ערך ראיתי ביחס לרצף הזמנים, מהירות התנועה, מיקום הצדדים ואיכות התמונה; ובהיעדרו ניתן לטעון לפגיעה במשקל הראיה.
- לדרוש מלוא חומר הזירה: תרשימי מיקום מצלמות, מיקום העמוד, שפת המדרכה, תצלומי מקום ומדידות.** בדיקה פיזית של הזירה עשויה להמחיש כי מעידה או אובדן שיווי משקל הם תרחישים ריאליים, ובכך לחזק את החלופה ההגנתית ולערער את הקשר הסיבתי הנטען.
- לעמוד על קבלת ההודעה המלאה של העדה פלונית אלמונית וכל תרשומת הנוגעת לזווית הראייה שלה.** יש לעגן במסמך המקורי את הסתייגות העדה באשר ליכולת לראות את רגע המגע ואת העובדה שרכב חסם את שדה הראייה; נתון זה בעל ערך מרכזי לחקירה נגדית.
- לעמוד על הצגת המסמך הרפואי המקורי ותצלומי חבלה, ככל שקיימים, ולבחון אם נרשם מנגנון פגיעה או רק תלונה סובייקטיבית.** הגנה זו מחייבת הפרדה בין עצם קיום סימנים קלים לבין הוכחת מנגנון הפגיעה וקיומה של חבלה של ממש במובן הפלילי.
- לאתר ולתעד, ככל שהדבר אפשרי, את החולצה שלבש הנאשם באירוע או לכל הפחות להבליט את היעדר הבדיקה המשטרתית בנושא.** אם הייתה אחיזה בצווארון, ייתכן תיעוד תומך; ואם לא נעשתה כל בדיקה, מדובר במחדל חקירתי המחזק את טענת ההגנה.
- לבחון חוות דעת זירתית/פיזיקלית מצומצמת, ככל שהחומר הגולמי יתקבל.** כאשר לב המחלוקת הוא ההבחנה בין אגרוף, הדיפה ומעידה, חוות דעת טכנית יכולה לסייע בהסבר רצף התנועה, מוקד הנפילה והיתכנות מנגנון הפגיעה החלופי.

רשימת נספחים

- **נספח א** — תיאור הודעת הנאשם בחקירה באזהרה (סעיפים: 2, 3, 7)
- **נספח ב** — תיאור עדות פלונית אלמונית וסרטון החניון (סעיפים: 1, 4, 5)
- **נספח ג** — תיאור רפואי בדוי ורשימת חוסרים (סעיפים: 4, 6)

עדי ההגנה

- **ישראל ישראלי** (נאשם) — יעיד על השתלשלות האירוע, אחיזת המתלונן בחולצתו, ההדיפה המצומצמת לשם השתחררות, מיקום הצדדים והעקביות עם הגרסה שמסר כבר בחקירה.
- **פלונית אלמונית** (עדת ראיה חיצונית) — תעיד, ככל שתוזמן, כי שדה הראייה שלה היה חסום חלקית, כי ראתה את הוויכוח ואת הנפילה אך אינה יכולה לאשר אם היה אגרופ, דחיפה או מעידה.

מסמך הכנה פנימי — רשימת ראיות ופעולות לאיסוף; אינו מוגש לבית המשפט.

חלק 03

כתב הגנה

ההגנה העובדתית והמשפטית לגופו של עניין, על נספחיה.

מידע חשוב על הניתוח המשפטי

ניתוח משפטי מבוסס בינה מלאכותית. אינו מחליף ייעוץ משפטי פרטני ואינו מבטיח תוצאה.

ת"פ _____

בית משפט השלום

בעניין:

מדינת ישראל

— המאשימה

- נ ג ד -

ישראל ישראלי

— הנאשם

כתב הגנה

הנאשם, באמצעות הח"מ, מתכבד להגיש את כתב הגנתו לאישומים המפורטים בכתב האישום, כדלקמן:

רקע — כתב האישום

לפי הנטען בכתב האישום, ביום 12.5.2026 בשעה 18:20, בחניון בניין מגורים בתל אביב, במהלך ויכוח על חסימת מקום חניה, הכה הנאשם את פלוני אלמוני באגרוף בפניו וגרם לו לשפשוף בלחי ולנפיחות בשפה. אין בכתב האישום טענה לשימוש בנשק, לשבר או לנסיבות מחמירות נוספות.

העבירות המיוחסות:

- תקיפה הגורמת חבלה של ממש — סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

תשובת הנאשם לאישום

האישום	עמדה	הערה
תקיפה הגורמת חבלה של ממש	כופר	הנאשם כופר במיוחס לו. הנאשם יטען כי לא נתן אגרוף, אלא הדף את המתלונן בכפות ידיו לשם השתחררות מאחיזה בחולצתו; מוכחשת גם הטענה כי הוכח קשר סיבתי בין המגע הנטען לבין החבלות הנטענות, וכן מוכחש כי הוכח יסוד ה"חבלה של ממש" מעבר לספק סביר.

גרסת ההגנה – העובדות

1. הנאשם אינו חולק על כך שבמועד הנטען התפתח ויכוח בינו לבין המתלונן בחניון בניין מגורים על רקע מקום חניה. ואולם, מוכחשת מכל וכל הטענה כי הנאשם הכה את המתלונן באגרוף בפניו. (נספח א, נספח ב)
2. גרסת ההגנה, שנמסרה כבר בחקירת הנאשם באזהרה ונשמרה בעקביות, היא כי המתלונן התקרב אל הנאשם, אחז בצווארון חולצתו, והנאשם ביקש ממנו לחדול מכך. (נספח א)
3. רק לאחר אחיזת המתלונן בחולצה, הדף אותו הנאשם בכפות ידיו באזור החזה, בעוצמה מוגבלת ותכליתית, לשם השתחררות מן האחיזה בלבד, ללא אגרוף, ללא הנפת יד מכוונת לפנים וללא כוונה לגרום פגיעה. (נספח א)
4. הנאשם יטען כי נפילת המתלונן מתיישבת, לכל הפחות, עם אפשרות ממשית של מעידה או אובדן שיווי משקל סמוך לשפת המדרכה לאחר ההדיפה, ולא עם אגרוף לפנים דווקא. (נספח ב, נספח ג)
5. העדה החיצונית אינה מאשרת אגרוף, ואף מסרה ששדה הראייה שלה היה חסום חלקית על-ידי רכב. גם הסרטון אינו מתעד את רגע המגע גופו, שכן אותו רגע מוסתר מאחורי עמוד. (נספח ב)
6. אף לפי התיאור הרפואי שנמסר להגנה לעת הזו, מדובר בשפשוף בלחי ובנפיחות בשפה, ללא שבר, ואין בתיאור עצמו קביעה בדבר מנגנון הפגיעה. ממצאים אלה יכולים להתיישב גם עם נפילה או פגיעה בשפת מדרכה. (נספח ג)

7. הנאשם שיתף פעולה בחקירה, נחקר באזהרה, חתם על הודעתו, ולא שינה את גרסתו: מן הרגע הראשון הכחיש אגרוף והסביר כי מדובר בהדיפה לשם השתחררות. עקביות זו מחזקת את מהימנות גרסת ההגנה ומחלישה כל טענה לגרסה כבושה או מאוחרת. (נספח א)

הטענות המשפטיות

1. אי הוכחת המעשה המיוחס בכתב האישום מעבר לספק סביר

כתב האישום מייחס לנאשם מעשה קונקרטי: מכת אגרוף לפניו. ואולם, על-פי חומר הראיות שנמסר, אין ראיה ישירה לרגע המגע, הסרטון מחמיץ את הנקודה הקריטית מאחורי עמוד, והעדה החיצונית אינה מסוגלת לאשר אם היה אגרוף, דחיפה או נפילה. בהינתן כי לב המחלוקת העובדתית אינו נראה ואינו נתמך בעדות חוץ חד-משמעית, לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי דווקא המנגנון הנטען בכתב האישום הוא שאירע בפועל. מקום שבו קיימת חלופה עובדתית סבירה, קוהרנטית ועקבית, אין המאשימה יוצאת ידי חובתה בהעדפת גרסת המתלונן לבדה.

הוראות חוק: סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיף 34(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977

- **ת"פ (רמלה) 6634-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ריאד אבו סחאב — בית משפט השלום ברמלה**

במקרה של עימות שכנים שבו גרסת הנאשם הייתה כי רק הדף את המתלונן, ובו רוב העדים לא ראו בבירור את רגע המגע, זוכה הנאשם מחמת הספק. פסק הדין מדגים כי כאשר לב האירוע אינו נתפס ישירות וקיימת אפשרות סבירה להדיפה או הדדיות, אין די בגרסת מתלונן יחידה כדי להוכיח תקיפה חד-צדדית מעבר לספק סביר. (העונש שנגזר: זיכוי מחמת הספק)

2. הדיפה לשם השתחררות מאחיזה שלא כדין: הגנה עצמית, ולמצער היעדר מחשבה פלילית תקיפתית

גרסת ההגנה אינה מתמצה בהכחשה סתמית, אלא מתארת מגע פיזי מצומצם, הגנתי ומיידי: המתלונן אחז בחולצת הנאשם, התקרב אליו, והנאשם הדף אותו כדי להשתחרר. אם יינתן אמון בגרסה זו, או אף אם תיוותר אפשרות סבירה לאמיתותה, קמה לפחות אפשרות ממשית של פעולה הגנתית מיידיה ולא של תקיפה אסורה. לחלופין, גם אם ייקבע כי הופעל כוח, עדיין אין בכך כשלעצמו כדי לבסס יסוד נפשי של תקיפה מכוונת במתכונת הנטענת, מקום שהכוח הופעל לשם ניתוק אחיזה ותו לא.

הוראות חוק: סייג ההגנה העצמית בחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

- **ת"פ (רמלה) 6634-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ריאד אבו סחאב — בית משפט השלום ברמלה**

פסק הדין נתן משקל לאפשרות שהנאשם רק הדף את המתלונן לאחר מגע קודם מצדו של האחרון, וקבע כי אפשרות זו מספיקה ליצירת ספק סביר. הדמיון לנסיבות הנטענות כאן ישיר ומהותי. (העונש שנגזר: זיכוי מחמת הספק)

3. אי הוכחת הקשר הסיבתי ואי הוכחת רכיב החבלה של ממש

גם אם ייקבע שהיה מגע כלשהו בין הצדדים, עדיין על המאשימה להוכיח כי החבלות הנטענות נגרמו דווקא עקב המעשה הפלילי המיוחס ולא עקב מנגנון חלופי סביר. כאן קיימת חלופה ברורה: מעידה או פגיעה בשפת המדרכה בעקבות אובדן שיווי משקל. התיאור הרפואי שנמסר לעת הזו מתעד שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר, ואינו קובע מהו מנגנון הפגיעה. בהיעדר ראיה אובייקטיבית לרגע המגע ובהיעדר קישור רפואי או זירתי בין מנגנון של אגרוף לבין הממצאים, נותר ספק ממשי הן בשאלת הקשר הסיבתי והן בשאלה אם הוכחה "חבלה של ממש" במובנה הפלילי.

הוראות חוק: סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיף 34(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977

- **ת"פ (רמלה) 6634-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ריאד אבו סחאב** — בית משפט השלום ברמלה

בפסק הדין הודגש כי מקום שבו התמונה הראייתית אינה מאפשרת לקבוע מה בדיוק אירע ברגע המכריע, אין לייחס לנאשם מעבר לספק סביר את התקיפה הנטענת. היגיון זה חל גם על רכיב הקשר הסיבתי ועל ייחוס התוצאה לחבלה הנטענת. (העונש שנגזר: זיכוי מחמת הספק)

- **ת"פ (תל אביב) 13168-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני** — בית משפט השלום בתל אביב - יפו

אף שמדובר בגזר דין ולא בהכרעת דין, פסק הדין ממחיש כי חבלות בדמות שריטות, שפשופים שטחיים ושטף דם מצויות במדרג נמוך של חומרה. מכאן, שבמקרה דנן, בהיעדר תיעוד חד-משמעי למנגנון הפגיעה ובהינתן ממצאים מתונים עוד יותר, יש מקום לבחינה קפדנית במיוחד של עצם התקיימות רכיב החבלה של ממש. (העונש שנגזר: 30 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן)

4. מחדלי חקירה הפוגעים ביכולת המאשימה לשלול חלופה סבירה

לפי החומר שנמסר להגנה, חסרים בתיק נתונים אובייקטיביים שהיו עשויים להכריע בין אגרוף, הדיפה ומעידה: קובץ הווידאו המקורי, מיקומי מצלמה וזוויות צילום, מדידות זירה, תיעוד שפת המדרכה, תצלומי חבלה מזמן אמת ובדיקת טענת האחיזה בחולצה. אין מדובר בטענה טכנית. דווקא באותן נקודות שבהן ניתן היה להכריע בין הגרסאות, החקירה הותירה חלל ראייתי. חלל זה צריך לפעול לטובת הנאשם, ולא להשלים את החסר באמצעות השערה מרשיעה.

הוראות חוק: סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיף 34(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977

- **ת"פ (רמלה) 6634-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ריאד אבו סחאב** — בית משפט השלום ברמלה

פסק הדין נתן משקל ממשי לפערים, לסתירות ולכך שעדי התביעה לא ראו בבירור את ההתרחשות. הוא תומך בטענה כי בהיעדר ראיה מספקת לנקודת המחלוקת אין להרשיע על בסיס תמונה חסרה. (העונש שנגזר: זיכוי מחמת הספק)

פסיקה רלוונטית

הציטוטים מובאים כלשונם מפסקי הדין, ללא כל עריכה.

• 6634-05-15 — בית משפט השלום ברמלה (2017-02-25)

”המסקנה העולה מכל האמור היא כי אמנם הוכח שאירע עימות בין הנאשם והמתלונן. ואולם, הסתירות בין עדויות התביעה וחולשת גרסתו של המתלונן, אינם מאפשרים לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם תקף את המתלונן באופן חד צדדי.”

• 13168-06-18 — בית משפט השלום בתל אביב - יפו (2019-10-27)

”מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם שיכול לנוע בין מאסר מותנה לצד צו של”צ ועד למאסר של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.”

• 31197-11-21 — בית המשפט המחוזי בירושלים (2025-03-04)

”אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של אחדד כמבצע עיקרי נע מ-24 עד 48 חודשי מאסר בפועל.”

• 34330-01-24 — בית משפט השלום בנתניה (2024-04-28)

”בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, הנני קובע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל.”

הסעדים המבוקשים

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד:

1. לזכות את הנאשם מן האישום כולו מחמת הספק.
2. ולחלופין, לקבוע כי המאשימה לא הוכיחה את המנגנון העובדתי שיוחס בכתב האישום – אגרוף לפנים – וכן לא הוכיחה מעבר לספק סביר את הקשר הסיבתי ואת רכיב החבלה של ממש.
3. ולחלופי חלופין, לקבל כל התנגדות דיונית להרחבת חזית עובדתית או להוספת נסיבות שלא נכללו בכתב האישום, ככל שתועלה מטעם המאשימה במהלך ההליך.

4. ולחלופי חלופין, ככל שהמאשימה תסבור כי הראיות אינן מצדיקות את המשך ניהול ההליך במתכונתו הנוכחית, לשקול תיקון כתב האישום והפניית העניין למו"מ או לגישור, ואף לבחון הסדר מותנה אם יימצא כי מתקיימים תנאי הסף לכך ובהסכמת הצדדים.
5. ולחלופין בלבד, ככל שחרף האמור יקבע כי הנאשם ביצע את המעשה אך בנסיבות המצדיקות הימנעות מהרשעה, מתבקש לשקול סיום ההליך ללא הרשעה לפי סעיף 71א לחוק העונשין.
6. ולחלופי חלופין בלבד, ככל ששירשע הנאשם, לקבוע מתחם ענישה מקל ולהסתפק בענישה שאינה מאסר מאחורי סורג וברית, ובפרט מאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ או לכל היותר עבודות שירות קצרות, לצד רכיבים נלווים מידתיים בלבד.

ולראיה באתי על החתום:

הנאשם, בעצמו

ישראל ישראלי

טיוטה — לא לחתימה
אין להגיש לבית המשפט

חלק 04

שאלות לחקירה נגדית

כיווני התקיפה הראייתיים ושאלות מוצעות לעדי התביעה.

מידע חשוב על הניתוח המשפטי

ניתוח משפטי מבוסס בינה מלאכותית. אינו מחליף ייעוץ משפטי פרטני ואינו מבטיח תוצאה.

מסמך לדוגמה — כל השמות והפרטים בתרחיש בדויים

שאלות לחקירה נגדית

שאלות קונקרטיות לכל עד, המנצלות את הסתירות והחולשות הראייתיות הספציפיות בתיק זה. בפילי — עדי התביעה (בעיקר המתלונן/ת) והכנת עדי ההגנה; באזרחי — המעורבים.

פלוני אלמוני (המתלונן) עד/ת תביעה

מטרת החקירה: לפרק את הוודאות הנטענת בדבר אגרוף, לבחון את יוזם המגע, להבליט את האפשרות של אחיזה בצווארון ושל נפילה/מעידה כמנגנון חלופי, ולתקוף את הקשר הסיבתי והיקף החבלה.

▲ **נקודת תורפה לחקור: עדות ישירה מרכזית למנגנון האגרוף; אין לה אישוש חיצוני מלא ברגע המגע, וקיימת בה אי-ודאות לגבי פגיעה אפשרית בשפת המדרכה.**

1. מר פלוני, ביום 12.5.2026 בשעה 18:20 הוויכוח בינך לבין הנאשם התחיל בגלל מקום חניה שלדברך נחסם, נכון?
2. אתה הוא שפנית לנאשם ראשון וביקשת ממנו להיזי את הרכב, נכון?
3. לפני כל מגע פיזי, שניכם כבר עמדתם קרוב זה לזה במהלך הוויכוח, נכון?
4. כשאתה אומר 'הוא התקרב', אתה מתאר מצב שבו גם אתה נשאר מולו במרחק קצר מאוד, נכון?
5. תסכים איתי שלא מסרת בחומר שלפנינו מה היה המרחק המדויק בינך לבין הנאשם ברגע שלטענתך ניתנה המכה?
6. לא תיארתי גם את מנח הגוף שלך באותו רגע — אם עמדת ישר, בזווית, או בתנועה — נכון?
7. אתה טוען שהנאשם הכה אותך פעם אחת בלבד באגרוף, לא שתיים ולא יותר, נכון?
8. ולא טענת שהנאשם השתמש בחפץ כלשהו, נכון?
9. אתה גם לא טוען שהיה שבר כלשהו כתוצאה מהאירוע, נכון?
10. לפי גרסתך, מיד אחרי אותה מכה אחת נפלת לאחור, נכון?
11. כלומר, לשיטתך, עיקר מה שקרה אחרי המגע הוא נפילה לאחור ולא המשך של מכות, נכון?
12. בהודעתך אמרת במפורש: 'לא אחזתי בחולצתו לפני המכה', נכון?
13. אתה עומד היום על כך שלא אחזת כלל בחולצה או בצווארון של הנאשם בשום שלב לפני המגע?
14. לא משכת בבגד שלו, לא תפסת את הצווארון, ולא אחזת בו כדי למנוע ממנו לזוז — זו עדותך?
15. אבל אתה מסכים שלא קיים בחומר שלפנינו שום צילום של חולצת הנאשם שיכול לאשש או להפריך אם הייתה בה אחיזה, קמטים או משיכה, נכון?
16. אין לך שום ראיה חיצונית ישירה שמראה מה ידיך עשו בשניות שלפני המגע, נכון?

17. אין גם סרטון שמראה את רגע המגע עצמו, משום שרגע המגע מוסתר מאחורי עמוד, נכון?
18. לכן, את הטענה הספציפית שהיה דווקא אגרוף — ולא דחיפה — אתה מבסס בעיקר על מה שאתה אומר שזכרת והרגשת באותו רגע, נכון?
19. אבל אתה מסכים שאין בחומר שלפנינו עד ראייה חיצונית שאמר בבירור 'ראיתי אגרוף פוגע בפניו', נכון?
20. להפך, העדה החיצונית לא הייתה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה, נכון?
21. וגם שדה הראייה שלה היה חסום חלקית על ידי רכב, כך שהיא לא ראתה את כל מה שקרה, נכון?
22. אם כך, מעבר לגרסתך שלך, אין תיעוד חזותי שמכריע בין אגרוף לבין דחיפה ברגע המגע, נכון?
23. בהודעתך אמרת: 'נפילתי לאחור. איני זוכר אם רגלי פגעה בשפת המדרכה', נכון?
24. כלומר, אתה עצמך אינך יכול לשלול שרגלך פגעה בשפת המדרכה בזמן הנפילה, נכון?
25. ואם רגלך פגעה בשפת המדרכה, זה יכול היה להשפיע על שיווי המשקל שלך ועל אופן הנפילה, נכון?
26. וגם יכול להיות שלפחות חלק מהפגיעה בפנים או בשפה נגרם במהלך הנפילה עצמה ולא בהכרח ממכה ישירה, אינך יכול לשלול זאת בוודאות מוחלטת, נכון?
27. אתה לא ראית את השפה שלך בזמן האירוע, כך שלא אתה קבעת אם הנפילות נגרמה ממגע יד, מנפילה, או מפגיעה במשטח כלשהו, נכון?
28. אותו דבר לגבי השפשוף בלחי — אתה לא יכול להעיד ממראה עיניים שלך מה היה המנגנון המדויק שיצר אותו, נכון?
29. כשפנית לאחר מכן לבדיקה רפואית, לא קיבלת קביעה רפואית חד-משמעית שאומרת 'החבלה נגרמה דווקא מאגרוף', נכון?
30. ולמיטב ידיעתך, אין בחומר שלפנינו מסמך רפואי אותנטי שקובע שמנגנון החבלה היה דווקא אגרוף ולא נפילה, נכון?
31. לא צולמו בחומר שלפנינו תצלומי חבלה מזמן אמת שמהם אפשר להסיק באופן אובייקטיבי את מנגנון הפגיעה, נכון?
32. אין גם מדידות זירה בחומר שלפנינו שמראות את המרחק בינך לבין שפת המדרכה במקום שבו נפלת, נכון?
33. וללא מדידה כזו, אתה לא יכול למסור לבית המשפט כמה היית קרוב לשפת המדרכה ברגע שלפני הנפילה, נכון?
34. אתה מסכים שהסרטון, כפי שתואר, מראה ויכוח, אחר כך רגע מוסתר, ואחריו נפילה — אבל לא מראה אגרוף בפועל, נכון?
35. לכן, כשאתה אומר היום בוודאות שהיה אגרוף בפניך, זו מסקנה שלך לגבי רגע שלא קיבל אישום חיצוני מלא בראיה אובייקטיבית, נכון?
36. ומכיוון שאתה גם אינך זוכר אם רגלך פגעה בשפת המדרכה, אינך יכול לשלול בוודאות שהנפילה או המדרכה תרמו לחבלה שאתה מייחס כולה לאגרוף, נכון?

פלונית אלמונית (עדת הראייה) | עד/ת תביעה

מטרת החקירה: לעגן כי ראתה ויכוח, קרבה ונפילה בלבד; להבליט חסימת שדה ראייה, אי-ודאות לגבי מגע, והיעדר יכולת לאשר אגרוף.

▲ **נקודת תורפה לחקור: שדה הראייה היה חסום חלקית; העדה אינה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה.**

1. גברת פלונית, בזמן האירוע עמדת בכניסה לבניין ולא ליד שני המעורבים, נכון?
2. מהמקום שבו עמדת, לא עמדת ממש צמוד לנאשם ולמתלונן אלא במרחק מהם, נכון?
3. בינך לבין השניים עמד רכב שחסם חלק משדה הראייה שלך, נכון?
4. כשאמרת 'רכב חנה בינינו וחסם חלק מהתמונה', התכוונת שלא ראית את כל הגוף של שניהם באופן רציף, נכון?
5. תסכימי איתי שלאורך האירוע לא הייתה לך זווית ראייה פתוחה ונקייה לגמרי אל שניהם כל הזמן?

6. את שמעת ויכוח וראית את שניהם עומדים קרוב זה לזה, זה עיקר מה שראית בבירור, נכון?
7. לא שמעת את כל תוכן הדברים שנאמרו ביניהם מילה במילה, נכון?
8. לא ראית מי מהם התחיל את ההתקרבות הפיזית הראשונה, נכון?
9. לא ראית בוודאות אם המתלונן אחז קודם בחולצת הנאשם או בצווארוננו, נכון?
10. בשל הרכב שחסם חלק מהתמונה, היו רגעים שבהם חלק מהתנועות של השניים הוסתרו ממך, נכון?
11. נכון שרגע המגע עצמו לא נקלט אצלך בצורה מלאה וברורה?
12. למעשה, את לא יכולה לומר שראית בבירור יד קמוצה של הנאשם פוגעת בפניו של המתלונן, נכון?
13. את גם לא יכולה לומר שראית בבירור שתי כפות ידיים דוחפות את המתלונן בחזה, נכון?
14. במילים שלך, 'איני בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה' — זה מה שאמרת, נכון?
15. כלומר, גם היום אינך בטוחה אם מה שקרה היה אגרופ, דחיפה, או משהו אחר שהוביל לנפילה, נכון?
16. מה שראית בוודאות הוא ויכוח, קרבה פיזית, ואחר כך נפילה של המתלונן — ולא את אופי המגע עצמו, נכון?
17. לא ראית את נקודת המגע עצמה בין היד של הנאשם לבין פניו של המתלונן, נכון?
18. לא ראית את המסלול של יד כלשהי מתחילתו ועד סופו עד לפגיעה ברורה בפני המתלונן, נכון?
19. אין לך יכולת לומר אם הנפילה נגרמה ממכה, מדחיפה, מאיבוד שיווי משקל או ממצד, נכון?
20. לא בדקת ולא יכולת לראות אם בסמוך אליהם הייתה שפת מדרכה שיכולה להשפיע על שיווי המשקל, נכון?
21. את לא יכולה לשלול שהמתלונן מעד לאחור לאחר הקרבה הפיזית, גם בלי שראית אגרופ, נכון?
22. את לא ראית חפץ כלשהו בידיו של הנאשם בזמן האירוע, נכון?
23. ומצד שני, את גם לא יכולה להעיד שלא היה שום מגע בכלל — כי כן ראית קרבה ולאחריה נפילה, נכון?
24. אבל את בהחלט לא יכולה לאשר לבית המשפט שהיה אגרופ אחד בפניו של המתלונן, נכון?
25. לאחר הנפילה, המסקנה שלך לגבי מה שקרה נשענה במידה מסוימת על כך שראית את התוצאה — הנפילה — ולא על ראייה ישירה וברורה של המגע, נכון?
26. כששדה הראייה חסום חלקית, את מסכימה שיותר קשה להבחין אם מדובר במכה, דחיפה או תנועה אחרת?
27. לא צילמת בעצמך את האירוע בטלפון, נכון?
28. לא ניגשת למדוד מרחקים, זוויות או את מיקום הרכב שחסם לך את שדה הראייה, נכון?
29. אין לך כיום דרך לשחזר במדויק את המיקום של כל אחד מהמעורבים בכל שנייה לפני הנפילה, נכון?
30. בסופו של דבר, העדות שלך יכולה לעגן שהיה ויכוח, שהשניים עמדו קרוב, ושאחר כך המתלונן נפל — אבל לא את יכולה לקבוע בוודאות שהנאשם היכה אותו באגרופ, נכון?

החוקר/גובה ההודעות עד/ת תביעה

מטרת החקירה: להבליט מחדלי חקירה: היעדר וידאו מקורי, אי-איסוף נתוני זירה, אי-תיעוד החולצה, אי-צילום החבלות ואי-בדיקת חלופות סיבתיות.

▲ נקודת תורפה לחקור: מחדלי חקירה והיעדר תפיסת ראיות מיטביות.

1. אתה היית החוקר/גובה ההודעות שטיפל באירוע הנטען מיום 12.5.2026 בשעה 18:20 בחניון בניין מגורים בתל אביב, נכון?
2. כחוקר בתיק הזה ידעת כבר מתחילת הדרך שקיימת מחלוקת מהותית אם היה אגרופ, דחיפה או בכלל מעידה, נכון?

3. וכבר בהודעת הנאשם נמסרה לך גרסה מפורשת שלפיה לא ניתן אגרוף, אלא הייתה הדיפה בחזה כדי להשתחרר מאחיזה בצווארון, נכון?
4. כלומר, כבר בשלב החקירה הראשוני ידעת שטענת ההגנה אינה הכחשה כללית בלבד, אלא טענה קונקרטית של אחיזה בצווארון, הדיפה, ומעידה סמוך לשפת מדרכה, נכון?
5. כשיש מחלוקת כזאת לגבי מנגנון הפגיעה, הראיה המיטבית מבחינתך היא תיעוד מקורי של הזירה ושל האירוע, מסכים?
6. למרות זאת, לא תפסת את קובץ הווידאו המקורי של מצלמת החניון, נכון?
7. בפועל לא הגשת לבית המשפט קובץ מקור שמאפשר לבדוק נתוני מקור, רציפות, שלמות, מועד יצירה או אפשרות עריכה, נכון?
8. לא ערכת שום בדיקה פורנזית לסרטון כדי לוודא אם הוא מלא, אם חסרות שניות, או אם יש בו שינוי כלשהו, נכון?
9. גם לא תיעדת בשרשרת שמירה מסודרת מי מסר את הסרטון, באיזה אמצעי הוא נמסר, ואיפה נשמר מרגע התפיסה, נכון?
10. אתה ידעת שרגע המגע עצמו מוסתר מאחורי עמוד, נכון?
11. ולמרות שידעת שרגע המגע מוסתר, לא ביצעת מיפוי של מיקום העמוד ביחס למצלמה כדי לבדוק בדיוק מה הוסתר ומה כן ניתן היה לראות, נכון?
12. לא מדדת את זווית הצילום של המצלמה, הגובה שלה, טווח הכיסוי שלה או שדה הראייה שלה, נכון?
13. גם לא תיעדת את המיקום המדויק של העמוד, של שפת המדרכה ושל המקום שבו לפי הטענה המתלונן נפל, נכון?
14. לא ביצעת מדידות זירה של מרחקים רלוונטיים — בין הצדדים, בין מקום העמידה הנטען לשפת המדרכה, ובין המצלמה לנקודת האירוע — נכון?
15. וללא מדידות כאלה, לא יכולת לבדוק באופן אובייקטיבי את גרסת הנאשם שלפיה המתלונן מעד לאחור סמוך לשפת מדרכה, נכון?
16. לא ערכת שחזור בזירה עם סימון מקום העמידה של הנאשם, המתלונן והעדה החיצונית, נכון?
17. העדה מסרה לך שהיה רכב שחסם חלק משדה הראייה שלה, נכון?
18. ובכל זאת לא תיעדת בצילום או בתרשים את מיקום הרכב החונה שחסם לדבריה את התמונה, נכון?
19. לא בדקת אם היו מצלמות נוספות בחניון, בכניסה לבניין או בסביבת שפת המדרכה שיכלו להשלים את הרגע המוסתר, נכון?
20. לא תפסת שום תיעוד נוסף שיכול להראות את רגע המגע מזווית אחרת, נכון?
21. נעבור לטענת האחיזה בצווארון: הנאשם אמר לך במפורש שהמתלונן אחז בצווארון חולצתו, נכון?
22. למרות הטענה הזאת, לא תפסת את חולצת הנאשם כראיה, נכון?
23. גם לא צילמת את חולצת הנאשם מזמן אמת כדי לבדוק אם יש קמטים, מתיחה, קרע או סימנים המתיישבים עם אחיזה בצווארון, נכון?
24. לא תיעדת בדו"ח החקירה את צבע החולצה, מצבה, או כל סימן פיזי שעשוי לתמוך או להפריך את טענת האחיזה, נכון?
25. לא ביקשת מהנאשם להציג את החולצה לבדיקה, ולא ערכת מזכר שמסביר למה לא נעשה תיעוד כזה, נכון?
26. אם הייתה נתפסת או מצולמת החולצה, אפשר היה לבדוק באופן אובייקטיבי אם יש סימני משיכה התואמים את גרסת ההשתחררות, נכון?
27. נעבור לחבלות הנטענות: ידעת שהטענה היא לשפשוף בלחי ונפיחות בשפה בלבד, ללא שבר, נכון?
28. ובכל זאת לא דאגת לצלם את החבלות מזמן אמת, נכון?

29. לא תיעדת את מיקום החבלות, את גודלן, את צורתן או את עוצמתן בתצלום כלשהו, נכון?
30. לא ביקשת גם מהגורם הרפואי תצלומים או תיעוד חזותי של החבלה, נכון?
31. וללא תצלומי חבלה, אין לבית המשפט דרך עצמאית לבחון אם הממצאים מתאימים יותר לאגרוף, לנפילה, לשפשוף ממדרכה או למנגנון אחר, נכון?
32. אתה גם לא פנית לקבל מסמך רפואי מקורי ואותנטי שמסביר מהו מנגנון הפגיעה האפשרי, נכון?
33. נכון שלא ביקשת שום חוות דעת רפואית או אפילו הבהרה רפואית בשאלה אם שפשוף בלחי ונפיחות בשפה יכולים להיגרם גם מנפילה או מפגיעה בשפת מדרכה?
34. אתה ידעת שהמתלונן עצמו אמר שאינו זוכר אם רגלו פגעה בשפת המדרכה, נכון?
35. למרות אי-הוודאות הזאת, לא בדקת את שפת המדרכה עצמה, לא צילמת אותה ולא תיעדת אם יש בה מאפיינים שיכולים להתיישב עם נפילה, נכון?
36. לא בדקת כחלופה סיבתית אם הנפילה עצמה — ולא אגרוף — היא שגרמה לחלק מהחבלה הנטענת, נכון?
37. גם לא חקרת לעומק את האפשרות שאיבוד שיווי משקל, דחיפה, או מעידה עצמאית הם שגרמו לנפילה, נכון?
38. במילים פשוטות, למרות שהראיה הישירה לרגע המגע חסרה, לא אספת את הראיות המיטביות שיכלו להכריע בין אגרוף, דחיפה ומעידה, נכון?
39. ואם אין וידאו מקורי, אין מדידות זירה, אין תיעוד חולצה, אין תצלומי חבלה ואין בדיקה של חלופות סיבתיות — אז החקירה שלך הותירה פערים מהותיים דווקא בשאלות השנויות במחלוקת בתיק הזה, נכון?

עד רפואי/מחזיק המסמך הרפואי, אם יוזמן עד/ת תביעה

מטרת החקירה: להראות שהממצאים, גם אם קיימים, אינם קובעים את מנגנון הפגיעה ואינם מכריעים בין אגרוף, דחיפה, נפילה או פגיעה במדרכה.

▲ נקודת תורפה לחקור: הראיה הרפואית, כפי שתוארה, שטחית ואינה קושרת סיבתית בין מנגנון מסוים לבין הממצאים.

1. אתה אינך עד ראייה לאירוע בחניון ביום 12.5.2026 בשעה 18:20, נכון?
2. התפקיד שלך כאן הוא לכל היותר לתאר מסמך רפואי או את אופן החזקתו, ולא להעיד מי פגע במתלונן ואיך, נכון?
3. לא היית בחניון בניין המגורים בתל אביב בזמן הוויכוח על החניה, נכון?
4. אין לך ידיעה אישית אם היה שם אגרוף, דחיפה, מעידה או פגיעה בשפת מדרכה, נכון?
5. כשבדקת או קיבלת את המסמך, הסתמכת על מה שנמסר לך לאחר האירוע ולא על צפייה באירוע עצמו, נכון?
6. בוא נדייק בזמן: אין לך ידיעה עצמאית באיזו שעה בדיוק לאחר האירוע הנטען המתלונן הגיע לבדיקה, נכון?
7. אתה גם לא יכול לומר כמה זמן חלף בין הנפילה הנטענת לבין תיעוד השפשוף בלחי והנפיחות בשפה, נכון?
8. לא תיעדת במסמך את מקום האירוע, את המרחק לשפת המדרכה או את תנאי הזירה, נכון?
9. לא נרשם אצלך מנגנון פגיעה שנצפה על ידך, אלא לכל היותר תלונה או אנמנזה שנמסרה לך, נכון?
10. במסמך המתואר יש רק ממצאים שטחיים: שפשוף בלחי ונפיחות בשפה, ללא שבר, נכון?
11. שפשוף בלחי הוא ממצא שיכול להיגרם גם מנפילה ומשפשוף על משטח קשה, ולא רק מאגרוף, נכון?
12. נפיחות בשפה יכולה להופיע גם לאחר פגיעה משנית בזמן נפילה או מגע עם הקרקע או המדרכה, נכון?
13. מהממצאים של שפשוף בלחי ונפיחות בשפה בלבד אינך יכול לקבוע שזה נגרם דווקא מאגרוף לפני, נכון?
14. ואינך יכול לקבוע מאותם ממצאים בלבד שזה נגרם דווקא מדחיפה לחזה, נכון?
15. וגם אינך יכול לשלול שהממצאים נגרמו כשהמתלונן נפל לאחר ופגע במדרכה או בשפת המדרכה, נכון?

16. אין בממצאים הללו 'חתימה רפואית' שמבדילה בין אגרוף, דחיפה שהובילה לנפילה, איבוד שיווי משקל עצמאי או פגיעה במשטח קשיח, נכון?
17. לא ביצעת שחזור של מנח הגוף, כיוון הנפילה או נקודת המגע עם הקרקע, נכון?
18. לא היו בפניך מדידות זירה, מיקומי מצלמות או זוויות צילום שיכלו לסייע בקביעה של מנגנון הפגיעה, נכון?
19. לא היה בפניך קובץ הווידאו המקורי של האירוע לצורך השוואה בין הממצאים לבין מנגנון פגיעה נראה, נכון?
20. לא היו בפניך תצלומי חבלה מזמן אמת שיכלו להראות את צורת השפשוף, היקפו או כיוונו, נכון?
21. לא היו בפניך תמונות של החולצה או ממצאים מהבגד שיכלו לתמוך או להפריך אחיזה בצווארון או מאבק קודם, נכון?
22. לא תיעדת קרע, משיכה או סימנים כלשהם בבגד שיכולים ללמד על אחיזה בצווארון, נכון?
23. היעדר שבר במקרה הזה מגביל את היכולת שלך להסיק עוצמה או מנגנון פגיעה ספציפי, נכון?
24. לא מצאת ממצא חד-משמעי שמאפשר לומר שהופעל אגרוף ולא כוח אחר, נכון?
25. גם אם מניחים שהיו שפשוף ונפיחות באותו ערב, זה עדיין לא אומר שהרפואה יכולה להכריע מה בדיוק גרם להם, נכון?
26. אתה לא יכול לומר לבית המשפט שהממצאים 'מכריעים' בין גרסת אגרוף לבין גרסת הדיפה לצורך השתחררות, נכון?
27. אתה גם לא יכול לומר שהממצאים שוללים את האפשרות שהמתלונן מעד סמוך לשפת מדרכה ונחבל בעת הנפילה, נכון?
28. אם אדם נופל לאחר לאחר מגע כלשהו, החבלה שיכולה להופיע בלחי או בשפה עשויה להיגרם מן הנפילה עצמה ולא בהכרח מן המגע הראשוני, נכון?
29. ברשומה כפי שתוארה אין קביעה סיבתית מפורשת מה גרם לממצאים, נכון?
30. כלומר, לכל היותר יש כאן תיעוד של מצב גופני מסוים לאחר האירוע הנטען, אבל לא קביעה רפואית שהמנגנון היה אגרוף, נכון?
31. ואין לך בסיס רפואי לקשור את השפשוף והנפיחות דווקא למעשה אחד מסוים מתוך האפשרויות שעלו כאן: אגרוף, דחיפה, נפילה או פגיעה במדרכה, נכון?
32. בסופו של דבר, העדות שלך אינה יכולה למלא את הפער הראייתי לגבי רגע המגע, משום שהרפואה במקרה הזה מתארת ממצאים אך לא מזהה בוודאות את מנגנון הפגיעה, נכון?

ישראל ישראלי (הנאשם) | עד/ת הגנה

מטרת החקירה: להציג גרסה עקבית שמסרה כבר בחקירה: אחיזה בצווארון, הדיפה לשם השתחררות, היעדר כוונה לפגוע, והיעדר אגרוף.

▲ נקודת תורפה לחקור: הודה במגע פיזי מכוון של דחיפה, ולכן יידרש להסביר מידתיות ומיידיות.

1. מר ישראלי, ביום 12.5.2026 בשעה 18:20 היית בחניון בניין מגורים בתל אביב, נכון?
2. האירוע התחיל בוויכוח על חניה, ולא משום עימות קודם בינך לבין פלוני אלמוני, נכון?
3. לא הגעת למקום כשבידך חפץ כלשהו, נכון?
4. וגם במהלך כל האירוע לא החזקת שום חפץ, נכון?
5. כבר בחקירה באזהרה מסרת במפורש שלא נתת אגרוף, נכון?
6. וזו גם עמדתך היום: לא נתת למתלונן אגרוף בפניו, נכון?
7. כבר באותה חקירה מסרת שפלוני התקרב אליך ואחז בצווארון החולצה שלך, נכון?
8. תאר בבקשה: האחיזה הייתה בצווארון החולצה שלך מלפנים, נכון?

9. לפני שהדפת אותו, ביקשת ממנו לעזוב אותך, נכון?
10. כלומר, קודם הייתה פנייה מילולית מצידך ורק אחר כך מגע פיזי, נכון?
11. הדחיפה שאתה מודה בה הייתה בחזהו של המתלונן, נכון?
12. הדחיפה בוצעה בכפות ידיים פתוחות, ולא ביד קמוצה, נכון?
13. לא כיוונת את הידיים לפנים שלו אלא לחזה, נכון?
14. המטרה של אותה הדיפה, לפי גרסתך מתחילת הדרך, הייתה להשתחרר מן האחיזה בצווארון, נכון?
15. לא הדפת אותו כדי להעניש אותו על הוויכוח על החניה, נכון?
16. ולא הדפת אותו מתוך רצון לפגוע בו, נכון?
17. אתה מסרת כבר בחקירה: 'לא רציתי לפגוע בו' — זה מה שאמרת, נכון?
18. ברגע שהרגשת שהוא אחוז בצווארון שלך, ההדיפה הייתה מיידית, באותו רצף זמנים, נכון?
19. כלומר לא היה פער זמן שבו האחיזה הסתיימה ורק אחר כך בחרת לדחוף אותו, נכון?
20. מדובר היה בהדיפה אחת בלבד, נכון?
21. לא המשכת במכות אחרי אותה הדיפה, נכון?
22. לא רדפת אחריו אחרי שזו ממך לאחור, נכון?
23. לא בעטת בו, לא תפסת אותו, ולא הכית אותו בשום שלב אחר, נכון?
24. מיד לאחר ההדיפה ראית אותו מועד לאחור סמוך לשפת המדרכה, נכון?
25. אתה עצמך לא טענת שראית אגרוף או מכה בפניו, אלא רק מעידה לאחור אחרי ההדיפה, נכון?
26. מאחר שרגע המגע בסרטון מוסתר מאחורי עמוד, הסרטון עצמו לא מראה אגרוף מצידך, נכון?
27. וגם לפי העדה החיצונית, היא שמעה ויכוח וראתה קרבה פיזית, אבל לא הייתה בטוחה אם הייתה מכה או דחיפה, נכון?
28. זאת אומרת שהגרסה שלך — דחיפה ולא אגרוף — אינה נסתרת על ידי העדה באופן ישיר, נכון?
29. כשאתה אומר 'כדי להשתחרר', הכוונה היא שהפעלת את הכוח שלדעתך נדרש באותו רגע כדי שירפה מהצווארון שלך, נכון?
30. לא ניסית להפיל אותו לרצפה, נכון?
31. לא כיוונת לכך שיפגע בשפת מדרכה כלשהי, נכון?
32. בזמן שהדפת אותו, לא התכוונת לגרום לו לשפשוף בלחי או לנפיחות בשפה, נכון?
33. למעשה, אינך יכול לדעת אם השפשוף והנפיחות נגרמו מהדיפה עצמה, מהנפילה לאחור או מפגיעה סמוך לשפת המדרכה, נכון?
34. גם לפי גרסתך, ברגע שהוא אחוז בצווארון שלך לא היו לך אפשרויות רבות בתוך שנייה מלבד להשתחרר פיזית, נכון?
35. והכוח שהפעלת, לפי תיאורך, הופסק מיד כשכבר לא הייתה אחיזה בך, נכון?
36. לא חזרת ונגעת בו שוב אחרי שהשתחררת, נכון?
37. לכל אורך הדרך — מהחקירה במשטרה ועד היום — נשארתי עם אותה גרסה עיקרית: אחיזה בצווארון, הדיפה בחזה לשם השתחררות, ללא אגרוף וללא כוונה לפגוע, נכון?

חלק 05

טיעונים לעונש

נסיבות מקלות וחלופות למאסר — למקרה של הרשעה.

מידע חשוב על הניתוח המשפטי

ניתוח משפטי מבוסס בינה מלאכותית. אינו מחליף ייעוץ משפטי פרטני ואינו מבטיח תוצאה.

ת"פ _____

בית משפט השלום

בעניין:

מדינת ישראל

— המאשימה

- נ ג ד -

ישראל ישראלי

— הנאשם

טיעונים לעונש

ככל שיורשע הנאשם, ומבלי לגרוע מטענות ההגנה לזיכוי, מתקבד הוא להגיש את טיעוניו לעונש:

הטיעונים לעונש

למען הזהירות בלבד וכמוצא אחרון: אך ורק ככל שבית המשפט הנכבד לא ימצא לקבל את טענות ההגנה לזיכוי, ומבלי לגרוע מהן, יטען הנאשם לעניין העונש כדלקמן —

מתחם הענישה ההולם: ולחלופין בלבד, ככל שחרף האמור יורשע הנאשם: עניינו מצוי ברף נמוך לאין שיעור מן הפסיקה המחמירה שעניינה שימוש בנשק, תכנון מוקדם, חתכים משמעותיים או חבלות קשות. ת"פ (ירושלים) 31197-11-21 עוסק בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שימוש בחפץ חד ותכנון מוקדם, ונקבע בו מתחם של 24-48 חודשי מאסר בפועל – אמת מידה המדגישה עד כמה התיק דנן רחוק מן הקצה החמור. מנגד, ת"פ (תל אביב) 13168-06-18, שעסק בחבלה במדרג נמוך אך בנסיבות מחמירות יותר מבחינה נורמטיבית (אלימות בתוך התא המשפחתי ובצירוף עבירת רכוש), קבע מתחם הנע ממאסר מותנה ושל"צ ועד 12 חודשי מאסר, והסתיים ב-30 ימי עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. גם ת"פ (נתניה) 34330-01-24, שעסק ברקע מחמיר יותר של איומים בתוך המשפחה, קבע מתחם

שבין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר וגזר 5 חודשי מאסר בפועל בשל עבר קודם והקשר מחמיר. לפיכך, אם תבוא הרשעה כאן – באירוע יחיד, ספונטני, ללא נשק, ללא שבר, ובהיעדר עבר פלילי – המתחם ההולם אמור להתחיל, לכל היותר, במאסר מותנה, צו מבחן או שלי"צ, ובוודאי שלא במאסר ממשי מאחורי סורג ובריח.

היעדר עבר פלילי

הנאשם נעדר עבר פלילי. מדובר בנתון בעל משקל מהותי המלמד, לכאורה, כי אין המדובר בדפוס עברייני מושרש אלא באירוע חריג וחד-פעמי, ככל שתיקבע אחריות. בפסיקה הובחן שוב ושוב בין נאשם נעדר עבר לבין נאשמים בעלי עבר אלים, הן לעניין מיקום בתוך המתחם והן לעניין היתכנות חלופות שאינן מאסר ממשי.

- **ת"פ (נתניה) 34330-01-24 מדינת ישראל נ' פלוני** – בית משפט השלום בנתניה
בפסק הדין הודגש משקלן של הרשעות קודמות כנסיבה המחמירה את מיקום העונש. מכאן, בהיקש, היעדר עבר פלילי פועל לקולה באופן מובהק. (העונש שנגזר: 5 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי)

- **ת"פ (תל אביב) 35843-11-22 מדינת ישראל נ' יוסי עמרה** – בית משפט השלום בתל אביב - יפו
פסק הדין עמד על כך שעבר נקי תומך במסקנה שמדובר באירוע חריג בחיים נורמטיביים, ושקל זאת לטובת מיקום העונש בתחתית המתחם. (העונש שנגזר: 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות)

אירוע יחיד, ספונטני, ללא נשק וללא שבר

כתב האישום מתאר אירוע בודד על רקע ויכוח חניה, ללא שימוש בנשק, ללא תכנון מוקדם, ולפי התיאור שנמסר גם ללא שבר. גם מבחינה עונשית מדובר ברף נמוך משמעותית ממקרי האלימות החמורים שאליהם מפנה המאשימה תדיר.

- **ת"פ (תל אביב) 13168-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני** – בית משפט השלום בתל אביב - יפו
פסק הדין מבחין בין חבלה במדרג נמוך וללא אמצעי פוגעני לבין אלימות חמורה יותר, וקובע מתחם מקל יחסית. (העונש שנגזר: 30 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן)
- **ת"פ (ירושלים) 31197-11-21 מדינת ישראל ע"י נ' קובי יעקב לוי** – בית המשפט המחוזי בירושלים
פסק הדין משמש נקודת ניגוד ברורה: תכנון מוקדם, חפץ חד, חתך משמעותי ומתחם חמור של 24-48 חודשי מאסר. בכך הוא מדגיש את המרחק העונשי בין המקרה החמור ההוא לבין המקרה דנן. (העונש שנגזר: 15 חודשי מאסר בפועל למסייע ו-28 חודשי מאסר בפועל למבצע העיקרי)

גרסה עקבית ושיתוף פעולה בחקירה

הנאשם לא שמר על שתיקה. הוא נחקר באזהרה, מסר גרסה עניינית של הדיפה לשם השתחררות והכחיש אגרוף כבר מראשית הדרך. אף שאין בכך הודאה או קבלת אחריות, עקביות ושיתוף פעולה הם נתונים הממתנים חשש להליך סרק ומלמדים כי אין מדובר בגרסה כבושה שנולדה בדיעבד.

- **ת"פ (רמלה) 6634-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ריאד אבו סחאב** – בית משפט השלום ברמלה
בפסק הדין ניתן משקל לעקביות גרסת הנאשם מראשית החקירה. אף שמדובר בהכרעת דין, ההיגיון בדבר משקל העקביות רלוונטי גם לשלב גזירת הדין, ככל שתידרש. (העונש שנגזר: זיכוי מחמת הספק)

תעסוקה יציבה והשתלבות בחיים נורמטיביים

הנאשם בן 35 ועובד כשכיר. נתון זה מלמד על תפקוד נורמטיבי ועל עוגן תעסוקתי ממשי. בפסיקה ניתן משקל ליציבות תעסוקתית הן כסמן לשיקום והן כטעם להעדפת ענישה קהילתית ושיקומית על פני ניתוק ממעגל העבודה.

- **ת"פ (תל אביב) 13168-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני** — בית משפט השלום בתל אביב - יפו
בפסק הדין ניתן משקל ליציבות תעסוקתית ולשילובו של הנאשם בטיפול לצורך מיקום העונש בשליש התחתון של המתחם. (העונש שנגזר: 30 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן)

- **ת"פ (תל אביב) 35843-11-22 מדינת ישראל נ' יוסי עמרה** — בית משפט השלום בתל אביב - יפו
פסק הדין נתן משקל לאורח חיים נורמטיבי, לתעסוקה ולכך שמדובר באירוע חריג בחיי הנאשם, והעמיד את העונש על עבודות שירות. (העונש שנגזר: 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות)

היעדר אינדיקציה לדפוס אלימות מושרש

בהיעדר עבר פלילי, ובהינתן אירוע נקודתי על רקע ויכוח חניה, ניתן לטעון כי גם אם תבוא הרשעה אין אינדיקציה לדפוס אלים חוזר. נתון זה מצדיק העדפת ענישה צופה פני עתיד וחינוכית על פני מאסר ממשי.

- **ת"פ (תל אביב) 35843-11-22 מדינת ישראל נ' יוסי עמרה** — בית משפט השלום בתל אביב - יפו
בית המשפט שקל את העובדה שמדובר באירוע בודד, חריג בחיי הנאשם, וכן את העובדה שלא שב להסתבך, והסתפק בעבודות שירות. (העונש שנגזר: 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות)
- **ת"פ (תל אביב) 13168-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני** — בית משפט השלום בתל אביב - יפו
פסק הדין מדגים כי כאשר אין מדובר במסכת אלימה חמורה או מתמשכת, ניתן לקבוע מתחם מקל ואף להסתפק בענישה שאינה מאסר ממשי. (העונש שנגזר: 30 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן)

חלופות ענישה מבוקשות:

- מאסר על תנאי בלבד
- צו מבחן לתקופה שתיקבע
- של"צ בהיקף משמעותי
- התחייבות להימנע מעבירת אלימות
- ולחלופין בלבד, ככל שיוטל רכיב מאסר – מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות
- פיצוי לנפגע העבירה לפי סעיף 77 לחוק העונשין, ככל שבית המשפט ימצא זאת נכון ובכפוף ליכולת

ולראיה באתי על החתום:

ישראל ישראלי

הנאשם, בעצמו

טיוטה — לא לחתימה
אין להגיש לבית המשפט